

“ตำหุก” วิถีชีวิตชุมชนสู่การต่อสู้

บ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย

“Tam hook” Community Way of Life to Fight

Ban Na Nong Bong, Khao Luang Subdistrict, Wang Saphung District, Loei

วิริยา เพียรไทย¹

E-mail: wiriya.p3@gmail.com

โทรศัพท์: 098-0027388

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวคิดและองค์ประกอบวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงสู่การต่อสู้ 2) ศึกษา “ตำหุก” วิถีชีวิตชุมชนสู่การต่อสู้ของชาวบ้านนาหนองบง จากการศึกษาข้อมูล พบว่า

1. วิถีชีวิตชุมชนเป็นแนวทางปฏิบัติของชุมชนนั้นๆ ที่สื่อผ่านการดำรงชีวิตของคนในชุมชน นอกจากนั้นยังทำให้คนในชุมชนหล่อหลอมกลมกลืนกันและทำให้ชุมชนยังดำรงอยู่ได้จนถึงรุ่นลูกหลาน เหมือนอย่างเช่น บ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ที่มีการนำวิถีชีวิตชุมชนมาปรับเปลี่ยนให้เป็นยุทธวิธีการต่อสู้คัดค้านเหมืองแร่ทองคำที่เข้ามาดำเนินการในพื้นที่ โดยองค์ประกอบวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงประกอบด้วย 1) ความสัมพันธ์ทางสังคมที่ชาวบ้านพึ่งพาอาศัยกัน มีความรักความผูกพันกับพื้นที่ชุมชนก่อเกิดเป็นพลังมวลชนที่เข้มแข็งในการต่อสู้ 2) ความเชื่อและศาสนาที่ชาวบ้านยังเชื่อร้อยให้คนชุมชนได้ร่วมกันทำเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชนให้เข้มแข็งปราศจากความหวาดกลัวที่ต้องลุกขึ้นมาคัดค้านเหมืองแร่ทองคำ 3) ประเพณีวัฒนธรรม สร้างจิตสำนึกให้ชาวบ้านเห็นคุณค่าต่อทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของคนในชุมชน 4) ข้อบัญญัติชุมชนที่ร่วมกันตั้งขึ้นให้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกันของคนในชุมชนเพื่อปกป้องบ้านเกิด 5) การปรับตัวของชาวบ้านต่อผลกระทบจากเหมืองแร่ทองคำโดยนำทรัพยากรที่มีในชุมชนมาประยุกต์กับภูมิปัญญาดั้งเดิมแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่า

2. การตำหุก หรือการทอผ้า เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงที่ชาวบ้านได้ร่วมกันทำเป็นสินค้าชุมชนเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว และเป็นเงินทุนสนับสนุนการต่อสู้ แต่ความสำเร็จของการตำหุกสู้เหมืองไม่ใช่เป็นเพียงสินค้าชุมชนที่ให้เกิดรายได้ แต่ด้วยเอกลักษณ์ลวดลายผ้าและเรื่องราวการต่อสู้ของชาวบ้านนาหนองบงที่ต้องการปกป้องบ้านเกิดตนเองทำให้ชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก ส่งผลให้สินค้าชุมชนบ้านนาหนองบงได้รับการสนับสนุนมากมาย และยังสามารถก่อตั้งเป็นศูนย์ทอผ้าเพื่อต่อต้านเหมืองแร่ที่เป็นจุดรวมของชาวบ้านในการมารวมกันตำหุก และเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องสิทธิชุมชนและการต่อสู้ของชาวบ้านเพื่อให้นักศึกษาและบุคคลภายนอกได้มาเรียนรู้

คำสำคัญ: ตำหุก วิถีชีวิตชุมชน บ้านนาหนองบง

Abstract

This article has the objectives of 1) to study the concept and components of the community way of life of Na Nong Bong villagers leading to struggle. 2) to study the " Tam hook " community way of life leading to struggle of the villagers of Na Nong Bong. From the study, it was found that

1. Community way of life is the practice of that community. that conveys through the lives of people in the community in addition, it also makes people in the community harmonious and allows the community to exist until the next generation. Like Ban Na Nong Bong, Khao Luang Subdistrict, Wang Saphung District, Loei Province, where the community's way of life has been adapted into a strategy to fight against the gold mining

operation in the area. The components of the way of life of the Ban Na Nong Bong community consist of 1) social relations in which the villagers depend on each other. 2) The beliefs and religions that the villagers still connect to allow the community to work together to strengthen the spirits of the people in the community without Fear of rising up against gold mines. 3) Cultural traditions. Create awareness among the villagers of the value of natural resources that are important to the lives and way of life of the people in the community. 4) Community ordinances jointly set up as a common practice for people in the community to protect their homeland. 5) Villagers' adaptation to the impact of gold mining by applying resources in the community to applying such wisdom. Originally processed into products to add value.

2. Tam hook or weaving is part of the way of life of the Ban Na Nong Bong community where the villagers combine to make community products to earn money to support their families. and to fund the fight. But the success of Tam hook is not just a community product that generates income. But with the unique fabric pattern and the story of the struggle of Na Nong Bong villagers who wanted to protect their homeland, made the reputation and well-known. As a result, Ban Na Nong Bong community products received a lot of support. and can also be established as a weaving center to oppose mining that is the gathering point of the villagers to come together to Tam hook and is a learning center on community rights and villagers' struggles for students and outsiders to learn.

Keywords: Tam hook, Community life, Ban Na Nong Bong

¹ นักศึกษาปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ ภูเขา ดิน แม่น้ำ ทำให้วิถีชีวิตชุมชนดำรงอยู่เกื้อกูลกับธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะวิถีชีวิตชุมชนชาวอีสานที่พึ่งพาระบบนิเวศวิทยาแบบพื้นบ้านที่มีการผลิตแบบยังชีพดั้งเดิม และอาหารตามธรรมชาติที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตโดยไม่พึ่งพาจากภายนอก เชื่อกันว่าชาวอีสานมีวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมที่ถ่ายทอดกันมารวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ของข้าวปลาอาหาร กินเท่าไรก็ไม่หมด และในยุ้งฉางแน่นไปด้วยข้าว ส่วนการแบ่งพื้นที่ในการทำกินเป็น 3 ส่วนคือ ที่ราบลุ่มทำนา ที่หัวไร่ปลายนา และที่ป่าดงธรรมชาติ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ปัจจัยสี่ในชีวิตประจำวัน ล้วนมาจากภูมิปัญญาในการจัดการและจัดสรรคุณค่าต่างๆ จากทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างสมดุล ในขณะที่ชนบทรอบล้อมประเพณีและวัฒนธรรมหลายอย่างของชาวอีสานก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในหมู่ชาวอีสาน และช่วยรักษาสภาพของสังคมนี้ให้คงอยู่ (Thailand plus, 2561)

จังหวัดเลยเป็นหนึ่งในจังหวัดภาคอีสานที่มีวิถีชีวิตที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์ด้วยภาษา อาหาร วัฒนธรรม ประเพณี การแต่งกายที่บ่งบอกถึงการเป็นคนจังหวัดเลย และด้วยความอุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพในเชิงพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ราบ พื้นที่เชิงเขา พื้นที่สูง และมีลำน้ำหลายสาขาที่เป็นต้นทุนการทำเกษตรกรรมทำให้จังหวัดเลยมีโครงสร้างเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรมเป็นหลักและวิถีชีวิตชุมชนต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดเลยมีความผูกพันกับทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะบ้านนาหนองบง ตำบลเขาลวง อำเภอดงหลวง จังหวัดเลย เป็นชุมชนเล็กๆ ที่รอบล้อมไปด้วยภูเขา ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ รวมทั้งมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่สะอาดที่ไว้หล่อเลี้ยงชาวบ้านในชุมชน แต่เมื่อปี 2549 ชุมชนเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากการเข้ามาดำเนินกิจการเหมืองแร่ทองคำในพื้นที่ ภูเขาที่เคย

อุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ได้ถูกทำลายกลายเป็นชุมชนเมืองแร่ทองคำ มีบ่อน้ำขนาดใหญ่ที่ปนเปื้อนสารเคมี และกองหินขนาดใหญ่ แหล่งน้ำตามธรรมชาติที่ชาวบ้านนำมาใช้กลับพบสารปนเปื้อน อากาศที่เคยบริสุทธิ์เต็มไปด้วยละอองฝุ่น ที่สำคัญชาวบ้านต้องเผชิญเสียงดังของเครื่องจักรและการระเบิดเหมืองแร่ทองคำตลอดเวลา ทำให้ชาวบ้านได้รับผลกระทบโดยตรงจึงรวมกลุ่มกับชาวบ้านตำบลเขาหลวง 6 หมู่บ้าน (บ้านนาหนองบง บ้านกกสะทอน บ้านภูทับฟ้า บ้านห้วยผุก บ้านโนนผาพุฒพัฒนา และบ้านแก่งหิน) ในนาม กลุ่มคนรักบ้านเกิด (ธัญญาภรณ์ สุรภักดี, 2553) เพื่อลุกขึ้นมาคัดค้านการทำเหมืองแร่ทองคำ แต่ด้วยชาวบ้านเป็นเพียงคนธรรมดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอำนาจ หรืองบประมาณในการต่อสู้ ทำให้ชาวบ้านนำวิถีชีวิตชุมชนมาปรับเปลี่ยนให้เกิดเป็นวิธีการเคลื่อนไหวเพื่อต่อสู้กับบริษัทเหมืองแร่ทองคำในรูปแบบต่างๆ แต่การต่อสู้มีความยืดเยื้อเสียเวลาหลายปี ทำให้ชาวบ้านส่วนใหญ่ต้องสละกำลังทรัพย์เป็นทุนในเคลื่อนไหว สละเวลาจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไปขับเคลื่อนการต่อสู้ ส่งผลให้ขายรายได้ในการดำรงชีวิต ปี พ.ศ. 2556 แกนนำผู้หญิงกลุ่มคนรักบ้านเกิดจึงได้ปรึกษาหารือเพื่อหาช่องทางสร้างรายได้ นำเงินมาเป็นทุนสนับสนุนการขับเคลื่อนการต่อสู้ และเลี้ยงดูครอบครัว จึงมีความคิดเห็นตรงกันในการนำวิถีชีวิตภูมิปัญญาดั้งเดิมที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ในการสร้างรายได้ คือ การตำหูก

“ตำหูก” เป็นภาษาอีสาน หมายถึง การทอผ้าที่เป็นภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของชาวบ้านนาหนองบงมาตั้งแต่อดีตที่สืบทอดกัน จะตำหูกในช่วงเวลาว่างจากการทำไร่ทำนา ชาวบ้านนาหนองบงมีธรรมเนียมปฏิบัติให้ผู้หญิงต้องตำหูกเป็น ไม่อย่างนั้นจะไม่มีแฟน เพราะต้องทอผ้าให้สามีและลูกได้ใช้เพื่อห่มยามหน้าหนาว แต่เมื่อมีเหมืองแร่ทองคำเข้ามาในพื้นที่ชาวบ้านหลายครอบครัวก็เลิกตำหูก เพราะต้องมาสู้เหมืองแร่ทองคำ ชาวบ้านจึงมีแนวคิดกลับมาตำหูกเพื่อหารายได้เลี้ยงดูครอบครัวพร้อมทั้งขับเคลื่อนการต่อสู้เหมืองแร่ทองคำ (กัลยา จันทร์ทันโอ, 2558) จนก่อตั้งเป็นศูนย์ทอผ้าต้านเหมืองแร่ และมีผ้าทอที่เป็นเอกลักษณ์สื่อเรื่องราวถึงการต่อสู้ ทำให้เป็นที่สนใจของชาวต่างประเทศ และเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย อีกทั้งเงินที่ได้จากการจำหน่ายผ้าทอของชาวบ้าน จะมีการหักส่วนหนึ่งเพื่อสนับสนุนในการเคลื่อนไหว บ้านนาหนองบงถือเป็นชุมชนตัวอย่างที่นำวิถีชีวิตชุมชนมาปรับเปลี่ยนให้เป็นวิธีการเคลื่อนไหวในการต่อสู้จนสามารถทำให้เหมืองแร่ทองคำในชุมชนได้ปิดกิจการ ผู้เขียนจึงมีความสนใจศึกษาการต่อสู้ของชาวบ้านบ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย ที่นำวิถีชีวิตชุมชนมาปรับเปลี่ยนวิธีการเคลื่อนไหวต่อสู้

วัตถุประสงค์ของการนำเสนอ

1. ศึกษาแนวคิดและองค์ประกอบวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงสู่การต่อสู้
2. ศึกษา “ตำหูก” วิถีชีวิตชุมชนสู่การต่อสู้ของชาวบ้านนาหนองบง

ขอบเขตของเรื่องที่น่าสนใจ

เพื่อศึกษาวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงที่ปรับเปลี่ยนให้เป็นวิธีการเคลื่อนไหวในการต่อสู้กับเหมืองแร่ทองคำ ทำให้สามารถปกป้องชุมชนของตนเองได้ และสามารถสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน

คำจำกัดความ

1. วิธีการเคลื่อนไหว หมายถึง การปฏิบัติของชาวบ้านนาหนองบงที่นำมาเรียกร้อง คัดค้าน ต่อรองกับบริษัทเหมืองแร่ทองคำ จากผลกระทบที่เกิดขึ้นกับชุมชน ซึ่งวิธีการเคลื่อนไหวของชาวบ้านนาหนองบงเกิดจากการเรียนรู้ที่จะนำวิถีชีวิตชุมชนมาเป็นเครื่องมือในการเคลื่อนไหว
2. การต่อสู้ หมายถึง การปกป้องชุมชนของชาวบ้านนาหนองบงจากเหมืองแร่ทองคำ

เนื้อหา

แนวคิดและองค์ประกอบวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงสู่การต่อสู้

วิถีชีวิต คือ แนวทางการดำเนินชีวิตของคนไทยตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย รวมถึงปัจจัยที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต ได้แก่ ที่อยู่ อาศัย อาหารการกิน เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค นอกจากนี้วิถีชีวิตยังหมายถึงรวมถึงความรู้เรื่องสังคม วัฒนธรรม ภูมิปัญญา การประพฤติปฏิบัติการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม, 2559) ส่วนชุมชนไม่ใช่เพียงการรวมกลุ่มคนที่รวมกันในพื้นที่ทางกายภาพแต่เป็นการรวมตัวกันโดยมีอัตลักษณ์ร่วมกันบางประการ มีความผูกพัน และปฏิบัติการทางสังคมร่วมกันล้วนถือได้ว่าเป็นชุมชนได้ ทำให้ชุมชนที่อยู่ร่วมกันเกิดแบบแผนหรือวิถีปฏิบัติร่วมกัน มีค่านิยม ความรู้สึกนึกคิด รวมทั้งพฤติกรรมที่หล่อหลอมผ่านสื่อ ภาษา สัญลักษณ์ และระบบโครงสร้างความสัมพันธ์ตลอดจนประวัติศาสตร์ที่ผ่านประสบการณ์ชีวิต (โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์, 2559) เมื่อวิถีชีวิตรวมกับชุมชนแล้วจึงเป็นแนวการปฏิบัติตนของชุมชนนั้นๆ ซึ่งโดยทั่วไปแต่ละชุมชนจะมีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละชุมชน ที่มีคุณค่าเกิดจากการรวบรวมจากประวัติศาสตร์ให้ความสำคัญแก่ความเป็นคนและหล่อหลอมกลมกลืนกันในชุมชนซึ่งก่อให้เกิดแรงผลักดันในการพัฒนาชุมชนที่สำคัญซึ่งหากต้องการเข้าใจชุมชนจะต้องศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาและวิถีชีวิตของชุมชน (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา, 2540)

องค์ประกอบที่สำคัญของวิถีชีวิตชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชนเพื่อให้อยู่รอด โดยสามารถแบ่งได้ คือ 1) ความสัมพันธ์ทางสังคม ที่เชื่อว่ามนุษย์ไม่สามารถดำรงชีวิตเพียงลำพังได้ต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นในลักษณะเป็นกลุ่ม มีความใกล้ชิดจนเกิดเป็นครอบครัว กลุ่มเครือญาติ ชุมชน 2) ความเชื่อและศาสนา คือ การยอมรับสิ่งต่างๆ ที่ได้ยินได้เห็นจากข้อมูลต่างๆ หรือเกิดจากประสบการณ์ตรงของบุคคลอย่างสม่ำเสมอ โดยความเชื่อเกิดจากการเรียนรู้หรือถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งสู่บุคคลหนึ่งที่จะส่งผลการแสดงออกทางพฤติกรรม เมื่อสังคมมีความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็จะทำให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองเชื่อ 3) ประเพณีวัฒนธรรม คนแต่ละกลุ่มแต่ละชุมชนต่างมีวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตที่จะต้องดำรงอยู่ร่วมกัน วิถีชีวิตของแต่ละชุมชนนั้นเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกัน การปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่มนุษย์เข้าไปตั้งหลักแหล่งที่อยู่อาศัยและทำมาหากิน วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ไม่ได้ลอย ๆ หรือหยุดนิ่งหากแต่เป็นการสัมพันธ์กับบริบทสังคม เวลา สถานที่ 4) ระเบียบและกฎหมาย เมื่อรวมกันเป็นกลุ่มแล้วมีความจำเป็นต้องต้องมีระเบียบข้อบังคับเพื่อให้ทุกคนในสังคมถือเป็นแนวทางปฏิบัติ หรือเรียกอีกอย่างว่ากฎหมาย 5) การปรับตัว บุคคลจะได้รับความพอใจในการตอบสนองทั้งทางด้านกายและสังคม การที่บุคคลสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีเป็นลักษณะที่แสดงถึงการเป็นคนปกติในทางตรงกันข้าม แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม หรือปรับตัวได้ไม่ดีไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับคนส่วนใหญ่ได้บุคคลนั้นจะดำรงชีวิตในสังคมโดยปราศจากความสุข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนมากจะเป็นผลมาจากการปรับตัวไม่ดี (ทิฆัมพร เด็ดขุนทด, 2556)

จากแนวคิดวิถีชีวิตชุมชนข้างต้นจึงสามารถสรุปได้ว่า วิถีชีวิตเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ต้องอาศัยปัจจัยสี่ และความรู้ของคนในชุมชนที่ผ่านประสบการณ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอดกันมาเป็นวิถีชีวิตของชุมชนที่คนในชุมชนจะร่วมกันปฏิบัติให้เกิดการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นเพื่อให้คนในชุมชนได้ดำเนินชีวิตและอยู่รอดจากสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยต้องอาศัยความสัมพันธ์ของชุมชนที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน มีความเชื่อที่ยึดเหนี่ยวจิตใจร่วมกันตลอดจนทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ มีข้อปฏิบัติร่วมกัน รวมทั้งคนในชุมชนต้องรู้จักปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปจึงจะสร้างให้ชุมชนอยู่รอดได้ โดยวิถีชีวิตชุมชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะสะท้อนให้เห็นว่าชุมชนนั้นๆ จะรักษาความเป็นชุมชนของตนเองได้หรือไม่

วิถีชีวิตชุมชน หรือ วิถีไทบ้านของชาวบ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลยเป็นเรื่องราวการใช้ชีวิตความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น ความเชื่อ พิธีกรรม ประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการปรับตัวของชุมชนที่สร้างขึ้นมาเพื่อปกป้องความเป็นไทบ้านของบ้านนาหนองบง และเป็นการนำวิถีชีวิตชุมชนของชาวบ้านนาหนองบงปรับเปลี่ยนให้เป็นวิธีการเคลื่อนไหวเพื่อต่อสู้เมืองแร่ทองคำ ซึ่งสามารถอธิบายได้ตามองค์ประกอบตามวิถีชีวิตชุมชน ดังนี้

1) ความสัมพันธ์ทางสังคม บ้านนาหนองบงเป็นชุมชนที่ประวัติการก่อตั้งมากกว่า 100 ปี ชาวบ้านส่วนใหญ่ตั้งบ้านเรือนติดกันอยู่ร่วมกันเป็นเครือญาติ อาศัยพึ่งพากันทั้งการทำเกษตรกรรม การแบ่งปันอาหารการกิน และการทำกิจกรรมส่วนร่วมต่างๆ ของชุมชน แต่เมื่อการเข้ามาของเหมืองแร่ทองคำทำให้ชาวบ้านในชุมชนเกิดความเห็นที่แตกต่างกันแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายคือฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่

เห็นด้วยกับเมืองแร่ทองคำ แต่ส่วนใหญ่ชาวบ้านนาหนองบงจะเป็นฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับเมืองแร่ทองคำทำให้รวมกลุ่มกันขึ้นมาคัดค้านเมืองแร่ทองคำในพื้นที่ชุมชน และเป็นการแสดงให้เห็นว่าชาวบ้านที่รวมกลุ่มกันคือเจ้าของพื้นที่ เพราะตั้งแต่บรรพบุรุษชาวบ้านมีความรักความผูกพันกับพื้นที่ชุมชนรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่ชาวบ้านไว้หล่อเลี้ยงชีวิตจึงลุกขึ้นมาปกป้องเพื่อคงไว้ให้ลูกหลาน เกิดเป็นพลังมวลชนที่เข้มแข็งในการเคลื่อนไหวต่อสู้จนทำให้ปิดเมืองแร่ทองคำ สอดคล้องกับแนวคิดสิทธิชุมชน (พงศ์เสวก เอนกจำนงค์พร, 2553) เป็นอุดมการณ์ที่แนบแน่นกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนมาอย่างยาวนาน ซึ่งเกิดจากการใช้ชีวิตร่วมกันของชาวชุมชนที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันร่วมทุกข์ร่วมสุข เกิดความเอื้ออาทรและผูกพัน ความขัดแย้งหรือความแตกแยกที่เกิดขึ้นจะกลายเป็นแรงผลักดันให้มีการคิดค้นวิธีการจัดการภายในให้ลุล่วงไป และการที่ชุมชนมีสิทธิจัดการทรัพยากรทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่ไม่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเพื่อดำรงไว้ซึ่งการอนุรักษ์ การฟื้นฟู ตลอดจนการจัดการเพื่อการดำรงอยู่อย่างยั่งยืนโดยสามารถต่อสู้เพื่อหลุดพ้นจากกลไกของรัฐที่เข้ามาแทรกแซงอย่างแยบยล และสามารถต่อสู้และดำรงอยู่ได้อย่างเป็นธรรมและสันติอีกทั้งการแก้ปัญหาด้วยสิทธิชุมชนนั้นยังต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเอง

2) ความเชื่อและศาสนา ชาวบ้านนาหนองบงส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธทำให้มีการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ตามศาสนาพุทธ แต่บางพิธีกรรมก็รับแนวความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ เช่น การบายศรีสู่ขวัญ งานแต่งงาน บวช ฝังบ้านผีเรือน เป็นต้น ความเชื่อของชาวบ้านนาหนองบงยังเชื่อมโยงให้คนชุมชนได้ร่วมกันทำเพื่อเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชนให้เข้มแข็งปราศจากความหวาดกลัวที่ต้องลุกขึ้นมาคัดค้านเมืองแร่ทองคำ ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยเฉพาะการทำพิธีบายศรีสู่ขวัญให้ชาวบ้านที่ถูกทำร้ายร่างกาย คนในชุมชนจะมาร่วมในพิธีเพื่อเรียกขวัญและเป็นการกำลังใจให้กัน สอดคล้องกับแนวคิดวัฒนธรรมความเชื่อ (ถัญจกร นิลกาญจน์, 2561) ถือเป็นแนวการดำเนินชีวิตในกรอบความคิดตามความศรัทธาต่อความเชื่อ และการยอมรับพลังอำนาจเหนือธรรมชาติของบุคคล กลุ่มคนที่อยู่ในชุมชนที่มีความศรัทธาที่เป็นพลังกลุ่มให้เข้าร่วมกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมตามความเชื่อ ขณะที่อยู่ในเหตุการณ์ช่วงทำพิธีกรรมในชุมชนที่เป็นศูนย์รวมความศรัทธา สมาชิกที่มีความเชื่อมาทำกิจกรรม บุคคลกลุ่มคนและองค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้อง จะเข้ามามีบทบาทในการจัดการ เกี่ยวกับบริเวณพื้นที่ กระบวนการตามขั้นตอนที่ควรจะเป็น ซึ่งความเข้มข้นของพลังศรัทธาจะมีผลต่อรูปแบบการจัดการชุมชน

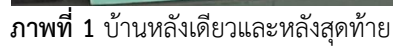
3) ประเพณีวัฒนธรรม ชาวบ้านนาหนองบงจะให้ความสำคัญประเพณี วัฒนธรรมเหมือนกับชุมชนอื่นๆ ในภาคอีสาน แต่จะมีประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างคือ งานบุญภูเหล็กจัดทำขึ้นมาต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพื้นที่คุ้มครองภูเขา ป่าไม้ แม่น้ำที่ถูกทำลาย และเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ชาวบ้านเห็นคุณค่าต่อทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและวิถีชีวิตของคนในชุมชน และวัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นที่น่าวัตถุดิบในชุมชนมาประกอบอาหารเพื่อต้อนรับแขกและการทำบุญ เพื่อแสดงถึงวิถีชีวิตชุมชนที่มีความสัมพันธ์กับทรัพยากรธรรมชาติ สอดคล้องกับแนวคิดลักษณะสายสัมพันธ์ทางสังคม (สีลาภรณ์ บัวสาย, 2547) ที่กล่าวว่าความสัมพันธ์ที่ยึดโยงกันทำให้กลุ่มมีความผูกพันเหนียวแน่น สามัคคี ช่วยเหลือกัน เกิดความเชื่อหรือมีวัฒนธรรมร่วมกันที่เห็นได้ชัดเจนโดยเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนย่อมมีปฏิสัมพันธ์กับฐานทรัพยากรและระบบนิเวศของชุมชนนั้นๆ ก่อให้เกิดเป็นวิถีทางวัฒนธรรมที่บ่งบอกความเป็นตัวตนของชุมชน

4) ระเบียบและกฎหมาย จากที่มีเมืองแร่ทองคำในพื้นที่ชุมชนบ้านนาหนองบงทำให้มีรถบรรทุกจำนวนมากต้องสัญจรเข้าออกเส้นทางสาธารณะชุมชนผ่านกลางหมู่บ้านทำให้เกิดอุบัติเหตุกับชาวบ้าน เกิดฝุ่นละออง เสียงดัง จนทำให้ชาวบ้านนาหนองบงได้ร่วมกับชาวบ้าน 5 หมู่บ้านรอบเมืองแร่ทองคำ ประกอบด้วย บ้านกสะทอน บ้านภูทับฟ้า บ้านห้วยผุก บ้านโนนผาพุฒพัฒนา และบ้านแก่งหิน มีมติเมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2556 ให้เกิดข้อบัญญัติชุมชนที่เป็นที่ยอมรับของชาวบ้านทุกคนที่ต้องปฏิบัติตาม ถือเป็น การเคลื่อนไหวรูปแบบนี้ของชาวบ้านที่ต้องการให้บริษัทเมืองแร่ทองคำยอมรับกฎระเบียบของชุมชน ถือเป็น การป้องกันภัยอันตรายที่เกิดขึ้นกับชุมชนด้วย ซึ่งข้อบัญญัติของชุมชนคือ (1) กำหนดความเร็วรถบรรทุกประเภทวิ่งบนถนนชุมชนไม่เกิน 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมงถ้าไม่มีเหตุอันสมควร (2) ทางร่วมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยเนื่องจากการใช้ทางร่วมให้คณะกรรมการหมู่บ้านหรือชุมชนเสนอการแก้ไข ป้องกันได้โดยวิธีการพิจารณาเหตุผลจากการประชุมร่วมของคณะกรรมการทั้งหมดหรือสมาชิกชุมชนมากกว่าครึ่งหนึ่ง และลงมติด้วยคะแนนสามในสี่ของสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมเพื่อให้ลดอุบัติเหตุเพิ่มความปลอดภัยให้กับประชาชนผู้สัญจรร่วมทางและบ้านเรือนใกล้เคียงได้ (3) ห้างร้าน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่นใด มีที่อยู่และดำเนินกิจการในเขตพื้นที่ชุมชนสามารถใช้อาคารได้ตามระเบียบชุมชน

คือ การใช้ถนนและการควบคุมน้ำหนักรถบรรทุก (4) ห้ามรถบรรทุกใช้เสียงดังโดยเฉพาะในยามวิกาลตั้งแต่เวลา 20.00 น. (5) กำหนดน้ำหนักรถบรรทุกวิ่งถนนชุมชนไม่เกิน 15 ตัน เว้นแต่คณะกรรมการหมู่บ้านพิจารณาเห็นสมควร (6) ห้ามรถบรรทุกทุกประเภทบรรทุกสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อคน สัตว์และสิ่งแวดล้อมใช้ทางชุมชนก่อนได้รับอนุญาต (7) ห้ามรถบรรทุกยกน้ำหนักอย่างหกบนถนน ข้อบัญญัติชุมชนทั้ง 7 ข้อเป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจนทำให้บริษัทเหมืองแร่ทองคำที่เคยใช้เส้นทางหลักตัดตรงกลางระหว่างชุมชนเปลี่ยนใช้เส้นทางอ้อมวนไปทางข้างชุมชนแทน (กัลยา จันทรทันโอ, 2558) โดยปัจจุบันบริษัทเหมืองแร่ทองคำได้ปิดเหมืองแร่ทองคำแล้วแต่ข้อบัญญัติของชุมชนทั้ง 7 ข้อชาวบ้านทั้ง 6 หมู่บ้านก็ยังถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่จะต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัดเหมือนเดิม สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการทรัพยากรชุมชน (นิยม ยากรณ์ และคณะ, 2562) การสร้างข้อบัญญัติชุมชนโดยคนในชุมชนเองจะทำให้ชุมชนมีอำนาจและมีกลไกการทำงานที่เกิดการต่อรองอำนาจโดยเฉพาะการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน อีกทั้งยังมุ่งเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการสร้างรูปธรรมในการเรียนรู้และสถาปนากระบวนการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในท้องถิ่นให้เกิดพลังขับเคลื่อนการทำงาน เพื่อแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นอย่างจริงจัง

5) การปรับตัว ชาวบ้านนาหนองบงปรับตัวต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากเหมืองแร่ทองคำ โดยรวมพลังของชุมชนในการลุกขึ้นมาต่อสู้ ซึ่งการต่อสู้ของชาวบ้านได้เรียนรู้ในการนำศักยภาพที่มีอยู่ภายในชุมชนมาปรับใช้ เพราะชาวบ้านเป็นเพียงคนธรรมดาที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอำนาจ ไม่มีเงินทุน สิ่งที่จะช่วยเป็นอาวุธให้ชาวบ้านต่อสู้คือ พลังมวลชนของชาวบ้านเองที่อยู่ร่วมกันเป็นญาติพี่น้อง เป็นกำลังสำคัญที่จะร่วมกันต่อสู้ และนำทรัพยากรที่มีในชุมชนมาประยุกต์กับภูมิปัญญาดั้งเดิมที่ถ่ายทอดกันมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพื่อสร้างรายได้เลี้ยงครอบครัวและส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการต่อสู้เหมืองแร่ทองคำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทุนชุมชน ของ Puang ngam (2010 อ้างถึงใน วันชัย ธรรมสังการ และคณะ, 2564) เป็นการจัดการตนเองของชุมชนโดยดึงศักยภาพที่มีอยู่ในชุมชนออกมารวมอนุรักษ์ พื้นฟู พัฒนา และต่อยอดการใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ด้วยการพึ่งพาตนเอง โดยมีจัดการจัดการตนเองของชุมชนเชิงโครงสร้างและองค์ประกอบของการพัฒนาที่ยั่งยืนถือเป็นการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์ปราศจากมลพิษ เอื้อต่อการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน และนำทุนมาแปรรูปเข้าสู่กระบวนการจัดการเศรษฐกิจชุมชนบนฐานทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การสร้างชุมชนให้อยู่ดีกินดี

จากการศึกษาวิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบง สรุปได้ว่า ชาวบ้านนาหนองบง ตำบลเขาหลวง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย มีวิถีชีวิตชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์และเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคนในชุมชน นอกจากนั้นชาวบ้านนาหนองบงยังนำความรู้ที่ได้เรียนรู้และวิถีชีวิตของชุมชนมาปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นการปกป้องบ้านเกิดของตนเอง โดยอาศัยทางความสัมพันธ์ของคนในชุมชนที่พึ่งพาอาศัยกัน มีความเชื่อ ศาสนา ประเพณี ที่เป็นศูนย์กลางยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวบ้าน นำไปสู่การเป็นพลังมวลชนถึงความสามัคคีที่จะร่วมกันปฏิบัติตามข้อบัญญัติชุมชน และการปรับตัวโดยนำทุนของชุมชนทั้งความรู้ ทรัพยากรลุกขึ้นมาต่อสู้และแสดงให้เห็นว่าชุมชนแห่งนี้มีวิถีชีวิตที่พึ่งพาอาศัยกันทั้งคนในชุมชนและทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงชาวบ้านนาหนองบงก็จะยังคงสามารถปรับตัวและปกป้องบ้านเกิดตนเองได้ อีกทั้งบ้านนาหนองบงยังเป็นชุมชนตัวอย่างที่สอดคล้องกับลักษณะชุมชนที่เข้มแข็งโดยประกอบด้วย 1) รวมกลุ่มของคนในชุมชนที่เป็นปึกแผ่นเดียวกัน มีศักยภาพในการพึ่งพาตนเองและเรียนรู้ถึงวิธีการต่อสู้เพื่อปกป้องชุมชนตนเอง 2) ชุมชนสามารถพึ่งพาทุนชุมชนได้ 3) ชุมชนมีความรักความสามัคคี จิตสำนึกความหวงแหนความเป็นชุมชนของตน 4) ชุมชนมีแผนการพัฒนาด้านต่างๆ ที่มุ่งพึ่งตนเอง 5) คนในชุมชนมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนและชุมชนที่จะแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง และคนในชุมชนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและมีความผูกพันกับชุมชน (วุฒิชัย สายบุญจวง, 2561) เมื่อชุมชนมีความเข้มแข็งจะสามารถทำให้ชุมชนพึ่งพาตนเองในการแก้ไขปัญหาและรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของชุมชนที่จะลุกขึ้นมาปกป้องชุมชนตนเอง

หลังจากชาวบ้านนาหนองบงรวมกลุ่มตำหูกเพื่อหารายได้ จนปี พ.ศ. 2556 มีเอ็นจีโอท่านหนึ่งได้นำพันธุ์ฝ้ายมาให้ชาวบ้าน เพื่อนำไปปลูกบนพื้นที่เหนือเหมืองแร่ทองคำ และแนะนำให้ชาวบ้านนาหนองบงไม่ให้ตัดยา ไม่ใส่ปุ๋ย เพื่อแสดงให้เห็นว่าผ้าฝ้ายที่เราตำหูกเป็นผ้าฝ้ายไร้สารเคมีคนที่ซื้อไปแล้วก็จะไม่แพ้ระคายเคืองอีกทั้งเงินส่วนหนึ่งก็จะนำมาสนับสนุนการต่อสู้ของชาวบ้าน และอีกทางหนึ่งเป็นการต่อสู้กับเหมืองแร่ทองคำที่ทำให้เห็นว่าผ้าที่ผลิตออกมาปลอดสารเคมี แต่เมื่อใดตรวจพบสารเคมีปนเปื้อนแสดงว่าผลกระทบเกิดจากเหมืองแร่ทองคำ ผ้าทุกชิ้นที่ชาวบ้านนาหนองบงผลิตล้วนเป็นผ้าอินทรีย์ที่ชาวบ้านนาหนองบงร่วมแรงร่วมใจผลิตจากกระบวนการดั้งเดิมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การปลูกฝ้ายไร้สารเคมี การเก็บเกี่ยว ทอเส้นฝ้าย ตำหูก ไปจนถึงลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์คือลายผ้าหม่มเหมือง กับรอยแร่ ที่ ชาวบ้านนาหนองบงจะสื่อให้คนรู้ว่าทำไมชาวบ้านต้องลุกขึ้นมาสู้เหมืองแร่ทองคำ และ

ทำไมชาวบ้านต้องมาทอผ้าเพื่อนำไปขาย อีกทั้งผ้าทั้ง 2 ลายสามารถนำไปประกวดระดับจังหวัดได้รับรางวัล ถือเป็นกำลังใจให้ชาวบ้านนาหนองบงต่อสู้ต่อไป (แมร์ส, 2565)

ภาพที่ 2 ศูนย์ทอผ้าเพื่อต่อต้านเหมืองแร่

ภาพที่ 3 วิธีการทอผ้าสไตรกลุ่มต้านเหมือง

การร่วมแรงร่วมใจของชาวบ้านในชุมชนส่งผลให้มีทั้งบุคคล และหน่วยงานภายนอกเข้ามาสนับสนุน อาทิเช่น นักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวอเมริกันในโครงการ CIEE (Council On International Educational Exchange) ที่เคยมาเรียนรู้อยู่กับชาวบ้านนาหนองบงในช่วงหนึ่งเห็นว่าชาวบ้านมีการทำทุกอย่างก็อยากสนับสนุนโดยการนำผ้าของชาวบ้านไปขายให้เพื่อนๆ ที่อเมริกาเพื่อระดมทุนสร้างสถานที่ไว้ให้รวมกันทำทุกอย่างได้เป็นโครงสร้างอาคาร ชาวบ้านจึงได้จัดตั้งศูนย์ทอผ้าเพื่อต่อต้านเหมืองแร่ขึ้น นอกจากนั้นได้จัดทำเพจเฟซบุ๊กและเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าให้กับชาวต่างชาติ ติดเป็นแบรนด์ที่ชื่อว่า RadGram (กลุ่มยายหัวรุนแรง) เพื่อสื่อถึงการเคลื่อนไหวของผู้หญิงบ้านนาหนองบงที่ลุกขึ้นมาต่อสู้โดยการทอผ้า เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมในชุมชน (เชิญพร คงมา, 2562) และมีการสนับสนุนจากผู้ว่าราชการจังหวัดเลยในโครงการส่งเสริมและยกระดับ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือ ภายใต้โครงการสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเร่งด่วนของประชาชนในจังหวัดเลยเข้ามาสนับสนุนผลิตภัณฑ์ผ้าทอมือออกไปสู่ตลาดภายนอก โดยคำนึงด้านคุณภาพ มาตรฐาน โดยผ่านการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ทางอุตสาหกรรมจังหวัดเลยเป็นผู้รับผิดชอบ (สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเลย, 2561) นอกจากนั้นยังมีเครือข่ายชุมชนและนักวิชาการต่างๆ ได้เข้ามาสนับสนุนกลุ่มทอผ้าทำให้ชาวบ้านได้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัยมากขึ้นตรงตามความต้องการของตลาด ได้แก่ ผ้าพันคอ กระเป๋า เสื้อ ชุดกระโปรง ผ้าคลุม เป็นต้น ปัจจุบันศูนย์ทอผ้าเพื่อต่อต้านเหมืองแร่เป็นที่รู้จักทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ไม่ใช่เพียงผ้าทอธรรมดาเป็นผ้าทอที่ชาวบ้านสื่อถึงการต่อสู้ ถึงแม้ว่าเหมืองแร่ทองคำปิดแล้ว แต่กระบวนการฟื้นฟูชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากเหมืองแร่ทองคำยังไม่ได้รับการฟื้นฟู ชาวบ้านยังคงต้องต่อสู้ให้เกิดการฟื้นฟูต่อไป และจะดำรงสู้จนกว่าชาวบ้านและชุมชนได้รับการฟื้นฟูและอยู่ในชุมชนได้อย่างปลอดภัย (แมร์ส, 2565)

จากการศึกษา “ตำกู่ สู่เหมือง” วิถีชีวิตชุมชนสู่การต่อสู้ สรุปได้ว่า การทำทุกเป็นวิถีชีวิตชุมชนของชาวบ้านนาหนองบงมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ก่อนการเข้ามาของเหมืองแร่ทองคำชาวบ้านอาศัยการทำทุกผลิตผ้าไหมไว้ใช้ในครัวเรือน แต่เมื่อชุมชนเปลี่ยนแปลงไป

ชาวบ้านต้องลุกขึ้นมาต่อสู้ทำให้ขาดรายได้ และต้องหาเงินทุนในการต่อสู้ชาวบ้านจึงต้องรวมกลุ่มกันพื้นดินวิถีชีวิตชุมชนคือการดำรงชีพเพื่อหารายได้และนำไปสนับสนุนการต่อสู้ ทำให้มีผู้เข้ามาสนับสนุนมากมายจนสามารถก่อตั้งเป็นศูนย์ทอผ้าเพื่อต่อต้านหมิ่นแรงแห่งที่เป็นจุดรวมของชาวบ้านในการมารวมกันดำรงชีพ และเป็นแหล่งเรียนรู้เรื่องสิทธิชุมชนและการต่อสู้ของชาวบ้านเพื่อให้นักศึกษาและบุคคลภายนอกได้มาเรียนรู้ ซึ่งความสำเร็จของการดำรงชีพของชาวบ้านนาหนองบงไม่ใช่เป็นสินค้าชุมชนเพื่อนำไปจำหน่ายให้เกิดรายได้เท่านั้น แต่เป็นการสะท้อนเรื่องราวที่ชาวบ้านต้องลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อบ้านเกิดของตนเองโดยนำวิถีชีวิตชุมชนเป็นเครื่องมือในการต่อสู้

บทสรุป

วิถีชีวิตชุมชนชาวบ้านนาหนองบงที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษคือความผูกพันกับทรัพยากรธรรมชาติเพื่อหล่อเลี้ยงชีวิต แต่เมื่อการเข้ามาของหมิ่นแรงแห่งคำที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและชุมชนทำให้ชาวบ้านในชุมชนรวมตัวกันปกป้องบ้านเกิดของตนเอง แต่ชาวบ้านเป็นเพียงคนธรรมดาที่อยากปกป้องบ้านไม่มีอำนาจ ไม่มีเงิน จึงนำวิถีชีวิตชุมชนมาปรับเปลี่ยนให้เป็นวิถีการเคลื่อนไหวในการต่อสู้ ทั้งการนำความสัมพันธ์ทางสังคมเพื่อให้เกิดเป็นพลังของมวลชน ความเชื่อศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจให้รักสามัคคีกันในชุมชน ระเบียบของชุมชนที่เป็นแนวปฏิบัติร่วมกันในการปกป้องชุมชน และการปรับตัวของชุมชนที่นำศักยภาพของชุมชนเพื่อไปต่อสู้ โดยการต่อสู้ที่เป็นส่วนสำคัญของชาวบ้านนาหนองบงคือการดำรงชีพ หรือการทอผ้า ถือเป็นวิถีชีวิตชุมชนที่สืบทอดกันมาจนสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน และมีกองทุนในการสู้กับหมิ่นแรงแห่งคำ ซึ่งผ้าทอของชาวบ้านนาหนองบงไม่ใช่เพียงเป็นสินค้าชุมชนที่สร้างรายได้เท่านั้น แต่เป็นผ้าทอที่สื่อเรื่องราวการต่อสู้ของชาวบ้านที่ลุกขึ้นมาปกป้องบ้านเกิดของตนเองให้อยู่ไปจนถึงรุ่นลูกหลาน การสะท้อนเรื่องราววิถีชีวิตชุมชนบ้านนาหนองบงสู่การต่อสู้เป็นเหมือนบทเรียนให้ชุมชนหลายพื้นที่ได้เห็นคุณค่าของวิถีชีวิตชุมชนที่ตนเองดำรงอยู่ที่มีความผูกพันและหล่อเลี้ยงชีวิตตนเองสามารถนำมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือแม้กระทั่งสร้างให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งได้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม. (2559). **วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญา**. (ครั้งที่ 1). นครปฐม:

บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977) จำกัด.

กัลยา จันทรทันโอ. (2558). **ปลัดบ้านข้าวบ้านเจ้าของ ขบวนการเคลื่อนไหวของกลุ่มคนรักบ้านเกิด จังหวัดเลย ด้วยวิถีไทบ้าน**.

การวิจัยเฉพาะเรื่อง หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต. สาขาบัณฑิตอาสาสมัคร คณะวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โกมาตร จึงเสถียรทรัพย์. (2559). **วิถีชุมชน**. (ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: บริษัท หนังสือดีวัน จำกัด.

เชิญพร คงมา. (2562). **Radical Grandma Collective. The Cloud**.

< <https://readthecloud.co/radical-grandma-collective/> > (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2565)

ทิฆัมพร เด็ดขุนทด. (2556). **การศึกษาวิถีชีวิตชุมชนกับการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน**. วิทยานิพนธ์หลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ัญญาภรณ์ สุรภักดี. (2553). **เปลี่ยนไปเลย ชะตากรรมของเมืองเลยภายหลังการเข้ามาของหมิ่นแรงแห่ง**. (ครั้งที่ 1). นนทบุรี:

ศูนย์ประสานงานการพัฒนากระบวนและกลไกการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ

นิยม ยากรณ์ และคณะ. (2562). กระบวนการสร้างกลไกการจัดการทรัพยากรร่วมของชุมชนโดยใช้ข้อบัญญัติท้องถิ่น. วารสาร

การเมืองการปกครอง. ปีที่ 9 (ฉบับที่ 3). 95-113.

พงศ์เสวก อนุกิจจานพร และนภาพร ศิริบันเทิงศิลปะ. (2553). สิทธิชุมชนกับการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมไทย. ปทุมธานี
แมร์ส. (11 กันยายน 2565). “ตำหูก สู้เหมือง” วิถีชีวิตชุมชนสู่การต่อสู้. [สัมภาษณ์]

ลัญจกร นิลกาญจน์. (2561). วัฒนธรรมความเชื่อ กับการจัดการศรัทธาของชุมชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ใหม่พรินติ้ง.

วันชัย ธรรมสัจการ และคณะ. (2564). ทนชุมชนและศักยภาพในการจัดการตนเองเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่น. วารสาร

นาคบุตรปริทรรศน์. ปีที่ 14 (ฉบับที่ 1), 23-32.

วุฒิชัย สายบุญจวง. (2561). ชุมชนเข้มแข็งในทัศนะของชาวชุมชน. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์).

ปีที่ 8 (ฉบับที่1), 119-129.

สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเลย. (2561). ผู้ว่าฯ เลยลงพื้นตรวจเยี่ยมกลุ่มผ้าทอมือบ้านนาหนองบง อำเภอวังสะพุง

จังหวัดเลย. สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดเลย.

<<https://thainews.prd.go.th/th/news/detail/WNSOC6107180010106>> (สืบค้นเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2565)

สีลาภรณ์ บัวสาย. (2547). พลังท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.).

Thailand plus. (2561). วิถีชีวิตชุมชน วิถีเกษตรกรรม. Thailand plus. < <https://www.thailandplus.tv/archives/1777> >

(สืบค้นเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2565)